

SUNČANA VRATA

*Sunčana vrata dovode pojedinca na put ljubavi i mudrosti. Tko u sebi otkrije ta dva
prekrasna bisera može spoznati tajnu cjelokupnog uređenja svemira,
od najmanjih zakonitosti sve do prasnjetlosti vječne
vatre koja napaja sav beskraj.*

Onosmil Zlatobor

35. OBJAVA

16. mart (ožujak) 2017

GOSPODINOVE PROPOVIJEDI

»Ivanovo svjedočanstvo«

*Ivan 1, 1-27: U početku bijaše Riječ, i Riječ bijaše kod Boga - i Riječ bijaše Bog. Ona u početku
bijaše kod Boga. Sve je po njoj postalo i ništa što je postalo nije bez nje postalo. U njoj bijaše
Život i Život bijaše Svjetlo ljudima. I Svjetlo Svijeti u tami, i tama ga ne obuže. Pojavi se
čovjek, poslan od Boga, kojemu bijaše ime Ivan. On dođe kao svjedok da svjedoči za Svjetlo,
da svi vjeruju po njemu. On ne bijaše Svjetlo, nego - da svjedoči za Svjetlo. Svjetlo istinito,
koje rasvjetljuje svakog čovjeka, dođe na ovaj svijet. Bijaše na svijetu, i svijet postade po
njemu, a svijet ga ne upozna. K svojim dođe, ali ga njegovi ne primiše. A svima koji
ga primiše dade vlast da postanu djeca Božja: onima koji vjeruju u njegovo ime: koji
nisu rođeni ni od krvi, ni od volje tjelesne, ni od volje muževlje, nego - od Boga. I Riječ
tijelom postala i nastanila se među nama. I mi smo promatrali slavu njegovu, slavu koju
ima kao Jedinorođenac od Oca - pun milosti i istine. Ivan za njega svjedoči i viče: »Evo onoga
za koga rekoh: Onaj koji poslije mene dolazi preda mnom je, jer bijaše prije mene!« Uistinu,
svi mi primismo od njegove punine: milost za milost. Jer, Zakon bijaše dan po Mojsiju, a po
Isusu Kristu dođe milost i sitina. Boga nikada nitko nije vidio: Jedinorođenac - Bog, koji je u
krilu Očevu, on ga je objavio. A ovo je Ivanovo svjedočanstvo, kad mu Židovi iz Jeruzalema
poslše neke svećenike i levite da ga upitaju: »Tko si ti?« On priznade; ne zaniijeka,
priznade: »Ja nisam Mesija.« »Dakle, što - upitaše ga - jesi li Ilija?« »Nisam«,
odgovori. »Jesi li (očekivani) prorok?« - »Ne«, odvrati. Tada mu rekoše:
»Pa tko si, da možemo odgovoriti onima koji su nas poslali? Što ti
Kažeš sam o sebi?« »Ja sam - reče - 'Glas jednoga koji viče u
pustinji: Ispravite put Gospodnji!' kako kaza prorok Izaija.«
Izaslanici su bili farizeji. Oni ga upitaše nadalje: »Zašto
onda krstiš kad doista nisi ni Mesija, ni Ilija, ni
(očekivani) prorok?« »Ja krstim vodom -
odgovori im Ivan - a među vama stoji
netko koga vi ne poznate. On je
onaj koji dolazi poslije mene.
Ja nisam dostojan odriješiti
sveze na obući.«*

Ovo Evanđelje govori o Ivanu Krstitelju, koji je morao kao Moj prethodnik i propovjednik pripremiti put Meni i židovski narod obavijestiti o Mom dolasku i o Mom poučavanju. Otud njegovi odgovori izaslanicima hrama, otud i njegova jamstva da on nije Krist, ni Ilija, ni prorok i da Mi nije dostojan odriješiti remenje na obući.

Ivan je u tom trenutku bio vrlo dobro svjestan svoje misije, a osim toga bio je među Židovima jedini primjer poniznosti i podređenosti Mojoj volji.

Evanđelist Ivan počeo je svoje Evanđelje riječima: "U početku bijaše Riječ i Riječ bijaše u Boga i Riječ bijaše Bog." Gledajte, ova prva rečenica Evanđelja Mog miljenika Ivana potvrđuje kakav je položaj Ivan imao među svojom braćom i kod Mene. Ono što je Ivan Krstitelj htio izraziti svojim materijalnim krštavanjem, duhovno je izjavio Moj apostol, time što je otvoreno priznao da je Riječ ili ideja Boga bila prvo izlivena kao duhovno krštenje iznad njega, te da je među svim Mojim apostolima prvi shvatio i razumio dubinu Mog duha. Bio je prvi koji je razumio da je Riječju (kao odrazom ideje, misli ili volje) bila stvorena sva vidljiva stvarnost, da Riječ šireći život stvara svjetlost, a baš su ovu svjetlost u ono vrijeme shvatili vrlo rijetki.

On, Moj voljeni, bio je taj koji je prvo shvatio srcem to što razumu samome nije razumljivo, te daje život i svjetlost jedino onome koji posjeduje ovu ljubav, koju širim, održavam i pohranjujem po cijelom svemiru. On me volio u Duhu, a drugi apostoli razumjeli su Me u istini. Iz toga potječu njegove prve riječi u Evanđelju, koje su ispričale Moju svemoćnost, Moju ljubav, Moje stvaranje, i to kako Sam se Sam kao Krist pojavio tjelesno kao učitelj u Mom Evanđelju, no nisam bio prepoznat – nego nepoznat.

Tim riječima, koje su svjedočanstvo njegovog dubokog razumijevanja Mog učenja i misije, bitno su doprinijele riječi njegovog brata po imenu Ivana Krstitelja, koji je bio poslan prije Mene da bi utro put i židovski narod pripremio za prihvaćanje Mog učenja. Korak kakav je bio Moj morao je biti pripremljen. Kao što se slijepome poslije izlječenja vida dnevna svjetlost pokaže prvo u obliku sumraka, jer svjetlosti sunca još ne može podnijeti, tako je i Ivan Krstitelj budio i oblikovao srca, kako bi ih načinio prihvatljivijim za nešto plemenito. Stoga je Ivan vikao: "Koji za mnom dolazi, preda mnom je jer bijaše prije mene!" Time je mislio Riječ koja je stvorila čitav svijet. Ta Riječ ili moćna snaga volje je ona koja je osjećala potrebu da se odjene u ljudski lik, te da – nekad materijalnu – sada donosi duhovnu svjetlost i život, osobito onima koji hodaju u tami.

Naime, Ivanove riječi: "U početku bijaše Riječ ... Riječ bijaše Bog!" znače gotovo jednako kao: U početku bijaše Bog, moćni Stvoritelj, koji pruža životnu svjetlost preko širokih prostorija duhovnog svemira da bi uskrsnuo živote. I sada je u Kristu isti Bog koji ponovno šalje Svoju Riječ tamo u široka duhovna prostranstva da širi svjetlost, ljubav i život.

I kao što je zvijezda danica prethodnica sunca, tako je Ivan bio prethodnik i pripravljač puta Kristu. Ivan Krstitelj je prepoznao svog Gospodina kad ga je prvi put vidio; jer mu je bio dat unutarnji vid i vidio je povezanost Krista s duhovnim svijetom u liku goluba

(duhovna metafora nevinosti). Ivan Me krstio vanjski, međutim Ja Sam njega krstio unutarne.

Njegovi su učenici također uskoro shvatili tko je zapravo Gospodin, a tko sluga. Zbog toga su sledili Mene, a napustili Ivana i Natanaela, kojemu Sam obznanio stvari za koje je vjerovao da ih samo on zna, pridobio Sam zbog toga otkrivanja. Tada Sam progovorio sljedeće proročanske riječi: "Zaista, zaista, od sad ćete gledati otvoreno nebo i anđele Božje gdje silaze na glavu Sina Čovječjega!"

Sve što se u ono vrijeme dogodilo na početku Mog poučavanja, Mog duhovnog rođenja na zemlji, sad će se ponoviti i svakodnevno se ponavlja. I sada još postoje Ivani Krstitelji i Ivani kao Moji miljenici i apostoli; samo su način i oblik djelovanja drugačiji nego tada. U ono su vrijeme kod židovskog naroda valjali samo Mojsija i proroci. Nismo radili tako da bi ih opovrgli nego njihove riječi zaštitili od omalovažavanja – da bi metal očistili od šljake – i dokazali da Ja, Krist, ne donosim ništa novo, nego samo želim duhovno objasniti i prenijeti u život ono što je bilo shvaćeno doslovno.

U sadašnje vrijeme, na večer uoči Mog Drugog i Posljednjeg Dolaska na ovu zemaljsku kuglu, međutim, kulturni stupanj ljudi i njihov razumski život potpuno su drugačiji nego nekad. Sada imam posla s filozofima koji razglabaju i knjiškima crvima ili sa strasnim pristašama riječi u doslovnom smislu, s ljudima kojima je ovaj svjetovni i prijatni život previše drag da bi se podvrgnuli vjeri, koja umjesto zadovoljstva i zabave od njih traži žrtvovanje i samoodricanje.

Sada opet dolazim među vas ljude kao što Sam već nekada. "I svjetlo u tami svijetli, no tama ga ne obuze."

Već dugo odjekuju glasovi koji propovijedaju o potrebi kajanja i o istraživanju unutarosti pojedinca, odnosno duše. U različitim oblicima i govorima budi se uspavan ljudski duh. I danas Ivani propovijedaju kao nekada, uglavnom gluhim ušima. Čak i oni koji su se postavili za Moje nasljednike na ovoj zemlji gluhi su, često još i više od drugih kojima žele utisnuti Moje učenje. I sada, kao nekada, vođe gube sljedbenike koji traže svjetlost Riječi – izraz njihovog Boga – koji traže ono što im njihove vlastite vođe ne mogu dati. Tako se stvara opća čežnja za svjetlošću, za duhovnim životom, ljubavlju i pravim duhovnim naukom koji zagrijava srce. Tako postoji duhovna čežnja, usprkos svima preprekama onih koji su do sada bili opterećeni samo vlastitim ličnim interesom. Sve veća je tendencija za slobodom mišljenja, za duhovnom slobodom. I mada sad bistre glave vašeg svijeta svjetlom razuma ne vide duhovnu baklju koja gori iznad njihovih glava, svejedno će uskoro istisnuti polumrak znanstvenog života i ova će "dječica" jasno vidjeti ono što je do sada ostalo prikriveno onima koji su mislili da su odrasli.

Riječ koja je u početku stvorila nebo i zemlju, kao što je to izrazio Mojsija, Riječ kao istiniti život i svjetlost, jest ono što opet ulazi odozgo te ispunjava vaša srca toplinom i ljubavlju. U početku bijaše Riječ i ta Riječ bijah Ja i na kraju će još ova Riječ vječno odzvanjati i Ja ću vječno, stalno širiti svjetlost, život i ljubav te voditi djecu koja su Moja u duhu.

Riječ je jednom tijelom postala i oni koji su živjeli tada vidjeli su Njezinu slavu, no nisu je upoznali; i Riječ će opet postati Tijelom i od onih što žive bit će upoznata i shvaćena u Njezinoj slavi i od Njezina obilja primat će svu milost i milosrdnost.

Kao što je nekada Ivan krstio vodom, tako će se sada krstiti duhom. Tokovi nebeskih voda izlijevat će se u srca ljudi te smekšati i probuditi mnoge od njih; mnogi, međutim, ostat će netaknuti ili će se sakriti od te kiše.

Sretan je onaj tko ima srce što spremno je primiti tu vodu odozgo, da je okrenut prema gore i ne sprečava ulaz toj pritoci nebeskih blagoslova! Na sve one izlit će se odozgo – kao nekad na Krista, kad se na Njega spustila zraka Božje svjetlosti u liku goluba – Božja milostiva svjetlost, te raširiti mir i spokoj u njihovim srcima i u čitavoj njihovoj okolini.

Mnogi će biti Moje strasne sluge, te će širit i poučavat Moje učenje, kao nekada Ivan Krstitelj i Moj omiljeni učenik Ivan. Već se kreće, i kao što su lagani udarci valova uz obalu mora prethodnici velikih, sadašnji vjerski pokret je začetak još većeg, a donosi ga vreva duhovnog života takvog kakav jest, okovanog između materije i duha, koji želi sebi pronaći izlaz. Duhovnost, naime, ima karakteristiku da se da i stisnuti, no pri prevelikom tlaku popucaju njezine veze.

I vi, Moja djeca, koji ste pozvani da riječima i djelima svjedočite, da ste vođe na duhovnom životnom putu, često ćete biti pitani: "Tko ste vi? Što zapravo želite?" Svijet i vama neće odmah sve povjerovati, kao nekada Ivanu, ali budite utješeni! Sijte sjeme, rado davajte onima koji vas mole za hranu i ne brinite ako razbacano sjeme često ne rodi plod kakav želite! U šumi također ne rastu sva drva uspravno. Tamo su osakaćena, savita i loša; ali zbog toga je šuma sa svojim drvima ipak šuma koja tisućama živih bića daje zaštitu i hranu, i gdje su čak izopačene biljke i drva za nešto korisni. Tako je i u duhovnoj šumi ljudskih duša!

Ivan je mnogima propovijedao uzalud, kao i kasnije Ja. Unatoč tome se Moje riječi još uvijek nisu izgubile, nego će postojati vječno – djelomično zato što sam ih izgovorio Ja, a djelomično jer su Moje riječi nepobitne istine.

Stremite posebno tome da očistite sebe, oslobodite se svega što je od svijeta, odnosno svjetovnosti, kao što je to napravio Ivan! On također nije služio priyatnom životu mesa – prolaznoj odjeći neprolaznog vječnog duha. Ne, umjerenim načinom života si je, po tadašnjim normama, pripremio tijelo za služenje duhu i svojoj duši.

I tako morate vi također izbjegavati sve suvišno što omekša vaše tijelo. Vaš pogled mora biti usmjeren tako da jača duh i dušu. Ne stremite krštenju materijalnom već duhovnom vodom, te postanite vrijedni, pa ćete tako vidjeti i doživljavati sve veće stvari i učiti ćete da duhovnim vidom razumijete povezanost duhovnog s materijalnim svijetom.

Vaše stremljenje mora biti usmjereno k novom rođenju u duhu. Onda vam neće više biti potrebno da pitate, kao što su nekad dva učenika Ivana Krstitelja: "Rabi, gdje stanuješ?", onda će, naime, Moje boravište biti u vašem srcu. Tamo nastanite Gospodina koji je već od početka Riječ, Svjetlost, Ljubav i Život, i sve će to podijeliti onima koji se budu krstili duhovnom vodom i postali Njegova djeca. Amen.

Gottfried Mayerhofer: Gospodinove Propovijedi (str. 23, 29)